

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2713 της 5ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1992
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ο περί Δήμευσης Εσόδων από Παράνομη Διακίνηση Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμος του 1992 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 39(I) του 1992

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΕΥΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ
ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ
ΨΥΧΟΤΡΟΠΩΝ ΟΥΣΙΩΝ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Δήμευσης Εσόδων από Παράνομη Διακίνηση Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμος του 1992. Συνοπτικός
τίτλος.

2.—(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, εκτός αν προκύπτει από το κείμενο διαφορετική έννοια: Ερμηνεία.

«αδίκημα διακίνησης ναρκωτικών» σημαίνει οποιοδήποτε αδίκημα διαπράττεται κατά παράβαση:

- (α) Των άρθρων 4, 5, 6, 7, 12, 20, 21, 22, 25 και 26 του περι Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου. 29 του 1977
67 του 1983
20(I) του 1992.
- (β) των άρθρων 39, 48, 49, 55, 191 και 193 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου. 82 του 1967
57 του 1969
4 του 1971
45 του 1973
12 του 1977.
- (γ) του άρθρου 21 του παρόντος Νόμου.

Κεφ. 154.

3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989.

(δ) των άρθρων 20(γ) και 20(δ) του Ποινικού Κώδικα σε σχέση με τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που αναφέρονται στις παραγράφους (α), (β) και (γ) πιο πάνω·

(ε) του άρθρου 370 του Ποινικού Κώδικα σε σχέση με τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που αναφέρονται στις παραγράφους (α), (β) και (γ) πιο πάνω·

(στ) του άρθρου 371 του Ποινικού Κώδικα σε σχέση με τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που αναφέρονται στις παραγράφους (α) και (γ) πιο πάνω·

«ακίνητη ιδιοκτησία ή περιουσία» έχει την έννοια την οποία δίνει στον όρο αυτό ο περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση) Νόμος·

Κεφ. 224.

A3 του 1960
78 του 1965
10 του 1966
75 του 1968
51 του 1971
2 του 1978
16 του 1980
23 του 1982
68 του 1984
82 του 1984
86 του 1985
189 του 1986
12 του 1987
74 του 1988
117 του 1988.

«Δημοκρατία» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία·

«διακίνηση ναρκωτικών» σημαίνει τη διάπραξη ή την ανάμειξη στη διάπραξη εντός ή εκτός της Δημοκρατίας των πιο κάτω πράξεων:

(α) Παραγωγή ή προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου, η οποία απαγορεύεται από τον περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμο ή άλλο αντίστοιχο νόμο·

(β) μεταφορά ή φύλαξη ελεγχόμενου φαρμάκου, η κατοχή του οποίου απαγορεύεται από τον περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμο ή άλλο αντίστοιχο νόμο·

(γ) εισαγωγή ή εξαγωγή ελεγχόμενου φαρμάκου, η οποία απαγορεύεται από τον περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμο ή από τον περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμο ή από άλλους συναφείς νόμους.

(δ) σύναψη συμφωνίας ή διευθέτηση με σκοπό:

(i) την παροχή βοήθειας ή διευκόλυνσης σε άλλο πρόσωπο, για να διατηρήσει τα έσοδά του από τη διακίνηση ναρκωτικών ή για να διατηρήσει τον έλεγχο στα εν λόγω έσοδα·

- (ii) την εξασφάλιση ή τη διάθεση ποσών προερχομένων από τη διακίνηση ναρκωτικών για την απόκτηση από το πρόσωπο το οποίο έχει προβεί στη διακίνηση ναρκωτικών περιουσίας υπό μορφή επένδυσης·

«δικαστήριο» σημαίνει κακουργιοδικείο ή επαρχιακό δικαστήριο κατά την άσκηση της ποινικής του δικαιοδοσίας και για τους σκοπούς του άρθρου 22 έχει την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το εδάφιο (10) του εν λόγω άρθρου·

«εμπίστευμα μονάδων» (unit trusts) σημαίνει εμπίστευμα που δημιουργείται με σκοπό ή που έχει ως αποτέλεσμα την παροχή σε πρόσωπα που έχουν διαθέσιμα κεφάλαια για επενδυτικές διευκολύνσεις του δικαιώματος να συμμετέχουν ως δικαιούχοι με βάση το εμπίστευμα σε κέρδη ή εισοδήματα τα οποία προκύπτουν από την απόκτηση, διαχείριση ή διάθεση οποιασδήποτε περιουσίας·

«κινητή περιουσία ή κινητά» σημαίνει οποιαδήποτε περιουσία δεν είναι ακίνητη·

«κυβερνητικά ομόλογα» (government stocks) περιλαμβάνει ομόλογα ανάπτυξης, βραχυπρόθεσμα κρατικά άτοκα ομόλογα, πιστοποιητικά αποταμίευσης και οποιοδήποτε άλλο τύπο αξιόγραφου εκδίδεται στο όνομα συγκεκριμένου προσώπου, αλλά δεν περιλαμβάνει αξιόγραφο ταμειυτηρίου ή άλλο αξιόγραφο που δεν εκδίδεται στο όνομα του κομιστή·

«μέρισμα» περιλαμβάνει τόκους, κάθε μορφής εισόδημα προερχόμενο από αξιόγραφα και οποιοδήποτε εισόδημα προερχόμενο από διανομή κερδών σε σχέση με μονάδες σε εμπίστευμα μονάδων·

«ομόλογα» περιλαμβάνει μετοχές (shares), χρεόγραφα εταιρειών (debentures) και άλλα αξιόγραφα νομικού προσώπου, ανεξάρτητα αν αυτά συνιστούν ή όχι επιβάρυνση επί των περιουσιακών στοιχείων του εν λόγω νομικού προσώπου·

«περάτωση ποινικής διαδικασίας» μαζί με τις φραστικές παραλλαγές του όρου σημαίνει:

- (α) Την ανάκληση του κατηγορητηρίου δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 91 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου·
- (β) την αναστολή της δίωξης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 154 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου·
- (γ) την αθώωση του κατηγορουμένου είτε από το πρωτόδικο δικαστήριο είτε από το Ανώτατο Δικαστήριο κατόπιν έφεσης·
- (δ) την απονομή χάριτος από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας·
- (ε) την επιβολή ποινής για διακίνηση ναρκωτικών, χωρίς να εκδοθεί διάταγμα δήμευσης·
- (στ) την πλήρη συμμόρφωση προς διάταγμα δήμευσης είτε με την πληρωμή του οφειλόμενου ποσού είτε με την έκτιση ποινής φυλάκισης αντί της πληρωμής του ποσού·

«περιουσία» σημαίνει κινητή και ακίνητη περιουσία, οπουδήποτε και αν βρίσκονται αυτές·

Κεφ. 155.
93 του 1972
2 του 1975
12 του 1975
41 του 1978
162 του 1989
142 του 1991
9(Ι) του 1992.

«ποινική διαδικασία» σημαίνει οποιαδήποτε ποινική διαδικασία με την έννοια που δίνει στον όρο αυτό ο περί Δικαστηρίων Νόμος:

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985
96 του 1986
317 του 1987
49 του 1988
64 του 1990
136 του 1991
149 του 1991.

«πολιτική διαδικασία» σημαίνει οποιαδήποτε διαδικασία αστικής φύσεως που δεν είναι ποινική.

(2) Οι λέξεις και οι φράσεις που εκτίθενται στην πρώτη στήλη ερμηνεύονται στα άρθρα του παρόντος Νόμου τα οποία εκτίθενται στη δεύτερη στήλη:

Αξία δωρεάς	7(5)
Αξία περιουσίας	7(4)
Απαγορευμένη δωρεά	7(7)
Αποκόμισε όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών	3(2)
Διάταγμα αποκάλυψης πληροφοριών	24
Διάταγμα εξωτερικού	22
Διάταγμα επιβάρυνσης (βλέπε επιβαρυντικό διάταγμα)	
Διάταγμα δήμευσης	3(3)
Διάταγμα παγοποίησης	9
Διάταγμα πώλησης ομολόγων	13
Επιβαρυντικό διάταγμα ή διάταγμα επιβάρυνσης	10
Έσοδα από τη διακίνηση ναρκωτικών	4(1), (4)
Εταιρεία	18(4)
Έφεση	22(4)
Οικογένεια του κατηγορουμένου	25(17)
Οικονομική κατάσταση του κατηγορουμένου	25(17)
Παρέμβαση σε σχέση με περιουσία	9(9)
Πληροφορία	24(6)
Προβαίνει σε δωρεά	7(8)
Προνομιούχα χρέη	7(6)
Προνομιούχα πληροφορία	24(5)
Προσδιορισμένη χώρα	22(2)
Ρευστοποιήσιμη περιουσία	7(1)
Χρηματική ποινή	3(4).

(3) Καθε αναφορά στον παρόντα Νόμο σε αδικήματα περιλαμβάνει και αδικήματα που διαπράχθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου, αλλά τα δικαστήρια δεν έχουν υποχρέωση να ασκήσουν οποιαδήποτε από τις εξουσίες που παρέχονται σ' αυτό από τον παρόντα Νόμο σε σχέση με ποινική υπόθεση για διακίνηση ναρκωτικών η οποία καταχωρήθηκε πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

3.—(1) Δικαστήριο το οποίο έχει καταδικάσει πρόσωπο για το αδίκημα της διακίνησης ναρκωτικών, προτού επιβάλει ποινή, προβαίνει σε έρευνα κατόπιν αίτησης του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για να διαπιστώσει αν ο κατηγορούμενος αποκόμισε οποιοδήποτε όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών.

Διάταγμα
δήμευσης.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου πρόσωπο λογίζεται ότι αποκόμισε όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών, αν οποτεδήποτε είτε πριν ή είτε μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου εισέπραξε οποιοδήποτε ποσό ως πληρωμή ή αμοιβή σε σχέση με τη διακίνηση ναρκωτικών, ανεξάρτητα αν τη διεξήγαγε ο ίδιος ή άλλο πρόσωπο.

(3) Σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο μετά τη διεξαγωγή της πιο πάνω έρευνας διαπιστώσει ότι ο κατηγορούμενος αποκόμισε όφελος, από τη διακίνηση ναρκωτικών, το δικαστήριο, προτού επιβάλει ποινή είτε για το αδίκημα για το οποίο ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί είτε για άλλα αδικήματα τα οποία το δικαστήριο δύναται να λάβει υπόψη στην επιβολή της ποινής, προχωρεί στην εξακρίβωση του ποσού το οποίο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου, θα πρέπει να ληφθεί από τον κατηγορούμενο και ακολούθως:

- (α) Εκδίδει διάταγμα, που καλείται διάταγμα δήμευσης, για την είσπραξη του εν λόγω ποσού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, και
- (β) επιβάλλει οποιαδήποτε από τις ποινές τις οποίες έχει αρμοδιότητα να επιβάλλει.

(4) Η έκδοση διατάγματος δήμευσης δεν επηρεάζεται από οποιαδήποτε πρόνοια άλλων νόμων η οποία περιορίζει την αρμοδιότητα του δικαστηρίου στην επιβολή χρηματικών ποινών.

(5) Στον παρόντα Νόμο η αναφορά σε έσοδα του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών περιλαμβάνει και έσοδα από διακίνηση ναρκωτικών τα οποία έχουν αναμειχθεί με έσοδα από οποιοδήποτε άλλες πηγές.

4.—(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου:

- (α) Λογίζονται ως έσοδα του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών όλες οι πληρωμές οι οποίες καταβλήθηκαν σ' αυτόν ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο είτε πριν είτε μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου σε σχέση με τη διακίνηση ναρκωτικών, ανεξάρτητα αν αυτή έχει διεξαχθεί από τον ίδιο τον κατηγορούμενο ή από άλλο πρόσωπο·
- (β) τα έσοδα του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών είναι το σύνολο των πληρωμών ή αμοιβών οι οποίες έχουν καταβληθεί σ' αυτόν.

Υπολογισμός
των εσόδων
από τη
διακίνηση
ναρκωτικών.

(2) Το δικαστήριο, για να διαπιστώσει κατά πόσο ο κατηγορούμενος αποκόμισε όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών και για να υπολογίσει το ύψος των εσόδων του από την εν λόγω διακίνηση, δύναται, εκτός αν στη συγκεκριμένη περίπτωση καταδειχθεί το αντίθετο, να υποθέσει ότι:

- (α) Οποιαδήποτε περιουσία απέκτησε ο κατηγορούμενος μετά την καταδίκη του ή μεταβιβάστηκε σε αυτόν οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι χρόνων πριν από την έναρξη της ποινικής διαδικασίας εναντίον του αποκτήθηκε από αυτόν ως πληρωμή ή αμοιβή σε σχέση με τη διακίνηση ναρκωτικών από αυτόν το νωρίτερο που θα κρίνει το δικαστήριο ότι την απέκτησε·

- (β) κάθε δαπάνη του κατηγορουμένου κατά τη διάρκεια της πιο πάνω περιόδου έχει γίνει από πληρωμές ή αμοιβές οι οποίες καταβλήθηκαν σε αυτόν σε σχέση με τη διακίνηση από τον ίδιο ναρκωτικών·
- (γ) την παρέλαβε ελεύθερη από επιβαρύνσεις και συμφέροντα άλλων προσώπων για σκοπούς υπολογισμού της αξίας της περιουσίας αυτής.

(3) Οι πρόνοιες του εδαφίου (2) δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος βαρύνεται μόνο με κατηγορίες αναφορικά με την παροχή βοήθειας για την απόκρυψη κερδών κατά παράβαση του άρθρου 21.

(4) Για σκοπούς υπολογισμού των εσόδων του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών, αν σε προηγούμενη περίπτωση εκδόθηκε ενάντιον του διάταγμα δήμευσης, το δικαστήριο δε θεωρεί έσοδα διακίνησης ναρκωτικών τα έσοδα τα οποία θα καταδειχθεί ότι λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού το οποίο αναφέρεται στο προηγούμενο διάταγμα.

Έκθεση
γεγονότων
και
στοιχείων.

5.—(1) Η κατηγορούσα αρχή παρουσιάζει, μαζί με την αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για έρευνα δυνάμει του άρθρου 3 ή εντός της προθεσμίας την οποία καθορίζει το δικαστήριο, έκθεση ισχυρισμών στην οποία εκτίθενται γεγονότα και στοιχεία σχετικά με την έρευνα για τη διαπίστωση τυχόν ωφέλειας του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών ή με τον υπολογισμό των εν λόγω εσόδων και, αν ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο παρόν άρθρο, παραδεχθεί την ορθότητα του περιεχομένου της εν λόγω έκθεσης ή μέρους της, το δικαστήριο για τους σκοπούς της εν λόγω έρευνας και για σκοπούς υπολογισμού δύναται να εκλάβει την εν λόγω παραδοχή ως αναμφισβήτητη απόδειξη των γεγονότων και στοιχείων στα οποία αναφέρεται.

(2) Μετά την παρουσίαση από την κατηγορούσα αρχή της έκθεσης γεγονότων και στοιχείων, σύμφωνα με τις πρόνοιες του εδαφίου (1), το δικαστήριο, αφού ικανοποιηθεί ότι αντίγραφο της επιδόθηκε στον κατηγορούμενο, τον καλεί να δηλώσει κατά πόσο παραδέχεται οποιουδήποτε από τους ισχυρισμούς της έκθεσης και να υποβάλει έκθεση σχετικά με όσους δεν παραδέχεται (η οποία θα καλείται «έκθεση αντίκρουσης ισχυρισμών») στην οποία να υποδεικνύει τα στοιχεία και τους λόγους επί των οποίων προτίθεται να στηρίξει την υπόθεσή του τόσο για αντίκρουση των ισχυρισμών της κατηγορούσας αρχής όσο και σχετικά με το ποσό το οποίο διαπιστώθηκε ότι δύναται να ληφθεί από τη ρευστοποιήσιμη περιουσία του. Η έκθεση αντίκρουσης ισχυρισμών υποβάλλεται μέσα στη χρονική περίοδο την οποία καθορίζει το δικαστήριο ή μέσα σε τρεις ημέρες από την επίδοση στον κατηγορούμενο της έκθεσης γεγονότων και στοιχείων της κατηγορούσας αρχής.

(3) Η παράλειψη του κατηγορουμένου να συμμορφωθεί προς οποιαδήποτε από τις οδηγίες του δικαστηρίου λογίζεται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ως παραδοχή όλων των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην έκθεση.

(4) Σε περίπτωση κατά την οποία στην έκθεση αντίκρουσης ισχυρισμών περιλαμβάνονται ισχυρισμοί σχετικά με το ποσό το οποίο διαπιστώθηκε ότι δύναται να ληφθεί κατά την έκδοση του διατάγματος δήμευσης και η κατηγορούσα αρχή αποδέχεται όλους τους ισχυρισμούς

ή μερικούς από αυτούς ή μέρος τους, το δικαστήριο δύναται για τους σκοπούς της πιο πάνω διαπίστωσης να θεωρήσει την εκ μέρους της κατηγορούσας αρχής αποδοχή αναμφισβήτητη απόδειξη των ισχυρισμών στους οποίους αναφέρεται.

(5) Η αποδοχή ισχυρισμών είτε αυτή αφορά τον κατηγορούμενο είτε την κατηγορούσα αρχή γίνεται προφορικά ενώπιον του δικαστηρίου, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά.

(6) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου η παραδοχή στην οποία προβαίνει ο κατηγορούμενος δε δύναται να γίνει δεκτή ως μαρτυρία σε οποιαδήποτε άλλη ποινική διαδικασία.

(7) Το δικαστήριο δύναται να ορίσει ημερομηνία για τη διεξαγωγή της έρευνας και να την αναβάλει οποτεδήποτε το κρίνει αναγκαίο.

(8) Το δικαστήριο εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση για όλα τα θέματα της έρευνας.

6.—(1) Τηρουμένων των προνοιών του εδαφίου (2), το ποσό το οποίο πρέπει να ληφθεί με την έκδοση διατάγματος δήμευσης είναι το ποσό το οποίο το δικαστήριο υπολογίζει ότι αντιπροσωπεύει τα έσοδα του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών.

(2) Αν το δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι κατά την έκδοση του διατάγματος το ποσό το οποίο θα ήταν δυνατό να ληφθεί είναι μικρότερο του ποσού το οποίο το δικαστήριο υπολόγισε ως αντιπροσωπευτικό των εσόδων του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών, το ποσό το οποίο, σύμφωνα με το διάταγμα δήμευσης, πρέπει να ληφθεί είναι το ποσό το οποίο, κατά την άποψη του δικαστηρίου, δύναται στην πραγματικότητα να ληφθεί από τη ρευστοποιήσιμη περιουσία. Στην περίπτωση αυτή αναφέρεται στο διάταγμα και το ποσό το οποίο έπρεπε να ληφθεί ως αντιπροσωπευτικό των εσόδων του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών.

(3) Σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το ποσό το οποίο δύναται να ληφθεί από τη ρευστοποιήσιμη περιουσία είναι μικρότερο από το ποσό το οποίο θα έπρεπε να ληφθεί, δύναται να εκδώσει για τη διαφορά μεταξύ των δύο ποσών διάταγμα είτε για τη διαγραφή της διαφοράς είτε για την αναστολή της είσπραξής της, το οποίο, κατά τη γνώμη του και λαμβανομένων υπόψη των λόγων της διαφοράς, κρίνει δίκαιο και σκόπιμο.

7.—(1) Στον παρόντα Νόμο, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), «ρευστοποιήσιμη περιουσία» σημαίνει:

(α) Περιουσία την οποία έχει ο κατηγορούμενος και

(β) περιουσία την οποία έχει άλλο πρόσωπο προς το οποίο ο κατηγορούμενος άμεσα ή έμμεσα προέβη σε απαγορευμένη από τον παρόντα Νόμο δωρεά.

(2) Στην έννοια της ρευστοποιήσιμης περιουσίας δεν περιλαμβάνεται οποιαδήποτε περιουσία υπόκειται σε κατάσχεση με βάση διάταγμα δικαστηρίου το οποίο εκδόθηκε σε ποινική υπόθεση.

(3) Για τους σκοπούς των άρθρων 5 και 6 το ποσό το οποίο δύναται, κατά την έκδοση του διατάγματος δήμευσης, να ληφθεί είναι:

(α) Το σύνολο των αξιών όλης της ρευστοποιήσιμης περιουσίας την οποία έχει ο κατηγορούμενος κατά την έκδοση του διατάγματος.

Ποσό που λαμβάνεται δύναμι διατάγματος δήμευσης.

Ρευστοποιήσιμη περιουσία και άλλοι βασικοί ορισμοί.

- (β) πλέον το σύνολο όλων των αξιών των κατά την έκδοση του διατάγματος απαγορευμένων από το Νόμο δωρεών·
- (γ) μείον το σύνολο των υποχρεώσεων οι οποίες, κατά την έκδοση του διατάγματος, έχουν, σύμφωνα με το εδάφιο (6), προτεραιότητα.
- (4) Τηρουμένων των προνοιών του παρόντος άρθρου που ακολουθούν, αξία περιουσίας, εκτός από μετρητά, είναι:
- (α) Η αγοραία αξία της περιουσίας, όταν αυτή ανήκει αποκλειστικά σε ένα πρόσωπο·
- (β) σε περίπτωση κατά την οποία και άλλο πρόσωπο έχει συμφέρον στην εν λόγω περιουσία, η αγοραία αξία της περιουσίας μείον το ποσό το οποίο απαιτείται για την εξόφληση του συμφέροντος του άλλου προσώπου και την ακύρωση οποιασδήποτε επιβάρυνσης, εξαιρουμένης επιβάρυνσης με βάση επιβαρυντικό διάταγμα.
- (5) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, αναφορά στην αξία δωρεάς σημαίνει την αξία της περιουσίας στην ανοικτή αγορά κατά το χρόνο της έκδοσης του διατάγματος δήμευσης ή κατά το χρόνο της δωρεάς, αν η αξία της τότε ήταν μεγαλύτερη από την αξία της κατά την έκδοση του διατάγματος δήμευσης.
- (6) Για τους σκοπούς του εδαφίου (3) οι υποχρεώσεις του κατηγορουμένου οι οποίες έχουν προτεραιότητα έναντι άλλων είναι:
- (α) Οι υποχρεώσεις για την καταβολή προστίμων τα οποία επιβλήθηκαν πριν από την έκδοση του διατάγματος δήμευσης ή άλλων ποσών πληρωτέων δυνάμει διατάγματος του δικαστηρίου το οποίο εκδόθηκε πριν από την έκδοση του διατάγματος δήμευσης·
- (β) η υποχρέωσή του για την πληρωμή ποσών τα οποία θα περιλαμβάνονται μεταξύ των προνομιούχων χρεών του κατηγορουμένου, αν κατά την έκδοση του διατάγματος δήμευσης κηρυσσόταν σε πτώχευση ή, προκειμένου περί εταιρείας, αν διαταζόταν η διάλυσή της·
- (γ) οποιαδήποτε άλλη καλόπιστη απαίτηση εναντίον του κατηγορουμένου την οποία το δικαστήριο κρίνει κατάλληλη για να της δοθεί προτεραιότητα με την επιβολή των όρων που το δικαστήριο κρίνει δίκαιους υπό τις περιστάσεις.

«Προνομιούχα χρέη» σημαίνει:

- (i) σχετικά με πτώχευση, τα χρέη τα οποία πληρώνονται κατά προτεραιότητα, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 38 του περί Πτωχεύσεως Νόμου ή οποιουδήποτε άλλου νόμου, σαν να ήταν η ημερομηνία έκδοσης του διατάγματος δήμευσης η ημερομηνία έκδοσης του διατάγματος παραλαβής·
- (ii) σχετικά με εταιρεία, τα χρέη τα οποία πληρώνονται κατά προτεραιότητα, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 300 του περί Εταιρειών Νόμου ή οποιουδήποτε άλλου νόμου, σαν να ήταν η ημερομηνία έκδοσης του διατάγματος δήμευσης η ημερομηνία έκδοσης του διατάγματος διάλυσης της εταιρείας·

Κεφ. 5.
49 του 1985
197 του 1986.

Κεφ. 113.
9 του 1968
7 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986.

- (iii) σχετικά τόσο με πτώχευση φυσικού προσώπου όσο και με διάλυση εταιρείας, οι απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο (γ) του εδαφίου (6) πιο πάνω.

(7) Οι δωρεές, περιλαμβανομένων και των δωρεών που έγιναν πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου, που θεωρούνται απαγορευμένες από τον παρόντα Νόμο είναι:

- (α) Όσες έγιναν από τον κατηγορούμενο κατά τα τελευταία έξι έτη πριν από την έναρξη της ποινικής διαδικασίας εναντίον του και
- (β) όσες έγιναν από τον κατηγορούμενο οποτεδήποτε και αφορούν περιουσία:
- (i) την οποία αποδέχτηκε ο κατηγορούμενος ως δωρεά σε σχέση με διακίνηση ναρκωτικών την οποία διεξήγαγε ο ίδιος ή άλλο πρόσωπο ή
- (ii) η οποία εξ ολοκλήρου ή μερικώς αντιπροσωπεύει άμεσα ή έμμεσα περιουσία την οποία αποδέχτηκε σε σχέση με διακίνηση ναρκωτικών την οποία διεξήγαγε ο ίδιος ή άλλο πρόσωπο.

(8) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ο κατηγορούμενος λογίζεται ότι προβαίνει σε δωρεά και σε περίπτωση που άμεσα ή έμμεσα μεταβιβάζει περιουσία με αντάλλαγμα σημαντικά χαμηλότερο της πραγματικής αξίας της περιουσίας κατά το χρόνο της μεταβίβασης. Στην περίπτωση αυτή οι προηγούμενες πρόνοιες του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σαν να προέβη ο κατηγορούμενος στη δωρεά εκείνου του μέρους της περιουσίας το οποίο σε σύγκριση με την αξία ολόκληρης της περιουσίας αντιπροσωπεύει το ποσοστό της διαφοράς μεταξύ της αξίας του ανταλλάγματος το οποίο δέχτηκε για τη μεταβίβασή της και της πραγματικής αξίας της περιουσίας κατά το χρόνο της μεταβίβασης.

8.—(1) Χωρίς να επηρεάζονται οι εξουσίες του δικαστηρίου που αναφέρονται στα άρθρα 12 μέχρι 14, οι συνέπειες του διατάγματος δήμευσης είναι οι ίδιες με τις συνέπειες της επιβολής πρόστιμου και ο Πίνακας του άρθρου 128 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου αντικαθίσταται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου με τον ακόλουθο:

Διαδικασία εκτέλεσης διατάγματος δήμευσης. Πίνακας.

ΠΙΝΑΚΑΣ

Πρώτη στήλη	Δεύτερη στήλη
Ποσό που δεν υπερβαίνει τις £50	7 ημέρες
Ποσό που υπερβαίνει τις £50 αλλά όχι τις £100	14 ημέρες
Ποσό που υπερβαίνει τις £100 αλλά όχι τις £500	30 ημέρες
Ποσό που υπερβαίνει τις £500 αλλά όχι τις £1.000	60 ημέρες
Ποσό που υπερβαίνει τις £1.000 αλλά όχι τις £2.000	90 ημέρες
Ποσό που υπερβαίνει τις £2.000 αλλά όχι τις £5.000	6 μήνες
Ποσό που υπερβαίνει τις £5.000 αλλά όχι τις £10.000	9 μήνες
Ποσό που υπερβαίνει τις £10.000 αλλά όχι τις £20.000	12 μήνες
Ποσό που υπερβαίνει τις £20.000 αλλά όχι τις £50.000	18 μήνες
Ποσό που υπερβαίνει τις £50.000 αλλά όχι τις £100.000	2 χρόνια
Ποσό που υπερβαίνει τις £100.000 αλλά όχι τις £250.000	3 χρόνια
Ποσό που υπερβαίνει τις £250.000 αλλά όχι το ένα εκατομμύριο λίρες	5 χρόνια
Ποσό που υπερβαίνει το ένα εκατομμύριό λίρες	10 χρόνια

(2) Όταν:

- (α) Εκδίδεται ένταλμα φυλάκισης δυνάμει των προνοιών των άρθρων 123 και 124 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου για παράλειψη συμμόρφωσης προς διάταγμα δήμευσης· και
- (β) ο κατηγορούμενος ταυτόχρονα με την έκδοση του διατάγματος δήμευσης έχει καταδικαστεί σε φυλάκιση σχετικά με τη διάπραξη του αδικήματος της διακίνησης ναρκωτικών,

η περίοδος της φυλάκισης η οποία επιβάλλεται δυνάμει των προνοιών των εν λόγω άρθρων του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου αναπροσαρμοσμένη στις πρόνοιες του εδαφίου (1) αρχίζει μετά την εκπνοή της περιόδου φυλάκισης που αναφέρεται στην παράγραφο (β) ανωτέρω.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

- (α) Διαδοχικές περίοδοι και περίοδοι οι οποίες εν όλω ή εν μέρει συντρέχουν λογίζονται ως μία περίοδος· και
- (β) παραβλέπονται ποινές φυλάκισης οι οποίες έχουν ανασταλεί με βάση τις πρόνοιες του «Υφ' Όρον Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις» Νόμου και η εκτέλεση των οποίων δεν έλαβε χώρα όταν εκδόθηκε το ένταλμα φυλάκισης με βάση τις πρόνοιες του εδαφίου (1).

95 του 1972.

Διάταγμα
παγοποίησης

9.—(1) Το δικαστήριο έχει την εξουσία να εκδίδει διάταγμα παγοποίησης σε περίπτωση κατά την οποία:

- (α) Έχει αρχίσει ή επίκειται η έναρξη εντός της Δημοκρατίας ποινικής διαδικασίας εναντίον προσώπου για το αδίκημα της διακίνησης ναρκωτικών·
- (β) η εν λόγω διαδικασία δεν έχει περατωθεί·
- (γ) το δικαστήριο είναι ικανοποιημένο ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι το αναφερόμενο στην παράγραφο (α) πρόσωπο έχει αποκομίσει όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών.

(2) Το διάταγμα παγοποίησης το οποίο εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (1) απαγορεύει τη συναλλαγή με οποιοδήποτε τρόπο σε ρευστοποιήσιμη περιουσία. Η απαγόρευση υπόκειται σε όρους ή εξαιρέσεις που το δικαστήριο επιβάλλει ή καθορίζει στο διάταγμα.

(3) Το διάταγμα παγοποίησης δύναται να επηρεάσει:

- (α) Ολόκληρη τη ρευστοποιήσιμη περιουσία την οποία έχει καθορισμένο πρόσωπο, ανεξάρτητα αν αυτή περιγράφεται ή όχι στο διάταγμα, και
- (β) τη ρευστοποιήσιμη εκείνη περιουσία την οποία έχει καθορισμένο πρόσωπο η οποία μεταβιβάστηκε σ' αυτό μετά την έκδοση του διατάγματος.

(4) Οι πρόνοιες του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε σχέση με περιουσία η οποία βαρύνεται με διάταγμα επιβάρυνσης το οποίο έχει εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 10.

(5) Το διάταγμα παγοποίησης:

- (α) Εκδίδεται κατόπιν μονομερούς αίτησης (ex parte) του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας· και
- (β) περιλαμβάνει πρόνοια για την επίδοση ειδοποίησης προς όλα τα επηρεαζόμενα από το διάταγμα πρόσωπα.

(6) Το διάταγμα παγοποίησης:

- (α) Δύναται να ακυρωθεί ή να τροποποιηθεί αναφορικά με την περιουσία που επηρεάζεται και

- (β) ακυρώνεται μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας εναντίον του κατηγορουμένου για τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται.
- (7) Το δικαστήριο δύναται οποτεδήποτε μετά την έκδοση του διατάγματος παγοποίησης να διορίσει παραλήπτη:
- (α) Για να θέσει υπό την κατοχή και τον έλεγχο του ρευστοποιήσιμη περιουσία και
- (β) για να διαχειρίζεται ή άλλως πως να συναλλάσσεται σε σχέση με την εν λόγω περιουσία, σύμφωνα με τις οδηγίες του δικαστηρίου.
- (8) Το δικαστήριο δύναται κατά το διορισμό του παραλήπτη να επιβάλει τους όρους που κρίνει αναγκαίους και να διατάξει οποιοδήποτε πρόσωπο στην κατοχή του οποίου βρίσκεται περιουσία για την οποία έχει διοριστεί ο παραλήπτης να την παραδώσει σε αυτόν.
- (9) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητά της, η φράση «συναλλάσσεται σε σχέση με περιουσία» περιλαμβάνει:
- (α) Πλήρωμή έναντι χρέους με σκοπό τη μείωσή του και
- (β) τη μετακίνηση ή μεταφορά της περιουσίας εκτός Κύπρου.
- (10) Μετά την έκδοση διατάγματος παγοποίησης η ρευστοποιήσιμη περιουσία δύναται να κατασχεθεί με σκοπό να παρεμποδιστεί η μετακίνηση ή μεταφορά της εκτός Κύπρου.
- (11) Περιουσία η οποία κατάσχεται δυνάμει του εδαφίου (10) υπόκειται στις οδηγίες του δικαστηρίου.
- 10.—(1)** Το δικαστήριο έχει την εξουσία να εκδίδει διάταγμα επιβάρυνσης τόσο πριν όσο και μετά την έκδοση διατάγματος δήμευσης, αλλά το διάταγμα επιβάρυνσης εκδίδεται πριν από την έκδοση διατάγματος δήμευσης μόνο αν:
- (α) Έχει αρχίσει ή επίκειται η έναρξη εντός της Δημοκρατίας ποινικής διαδικασίας εναντίον προσώπου για το αδίκημα της διακίνησης ναρκωτικών
- (β) η εν λόγω διαδικασία δεν έχει περατωθεί
- (γ) το δικαστήριο είναι ικανοποιημένο ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι το αναφερόμενο στην παράγραφο (1) πρόσωπο έχει αποκομίσει όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών.
- (2) Το διάταγμα το οποίο εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (1) καλείται διάταγμα επιβάρυνσης ή επιβαρυντικό διάταγμα και ανεξαρτήτως των προνοιών άλλων νόμων δημιουργεί επιβάρυνση επί ρευστοποιήσιμης περιουσίας, όπως αυτή καθορίζεται στο διάταγμα, με σκοπό την εξασφάλιση καταβολής προς τη Δημοκρατία:
- (α) Ποσού ίσου με την αξία της περιουσίας η οποία επιβαρύνεται με το διάταγμα στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες δεν έχει εκδοθεί διάταγμα δήμευσης και
- (β) ποσού το οποίο δεν υπερβαίνει το δυνάμει του διατάγματος δήμευσης πληρωτέο ποσό σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.
- (3) Επιβαρυντικό διάταγμα εκδίδεται κατόπιν μονομερούς αίτησης (ex parte) του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

Διάταγμα
επιβάρυνσης.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (6), επιβάρυνση δυνάμει επιβαρυντικού διατάγματος δύναται να επιβληθεί μόνο:

- (α) Επί συμφέροντος το οποίο ο κατηγορούμενος έχει σε ρευστοποιήσιμη περιουσία είτε του είδους που περιγράφεται στο εδάφιο (5) είτε δυνάμει εμπιστεύματος·
- (β) επί συμφέροντος το οποίο έχει άλλο πρόσωπο σε ρευστοποιήσιμη περιουσία είτε του είδους που περιγράφεται στο εδάφιο (5) είτε δυνάμει εμπιστεύματος και προς το οποίο ο κατηγορούμενος έχει προβεί σε δωρεά απαγορευόμενη από το Νόμο.

(5) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (12), τα είδη περιουσίας που αναφέρονται στο εδάφιο (4) είναι:

- (α) Ακίνητη περιουσία·
- (β) τα ακόλουθα ομόλογα:
 - (i) κυβερνητικά ομόλογα,
 - (ii) ομόλογα οποιουδήποτε νομικού προσώπου συστάθηκε στη Δημοκρατία,
 - (iii) μόλογα νομικού προσώπου που συστάθηκε εκτός της Δημοκρατίας και τα οποία είναι εγγεγραμμένα σε μητρώο το οποίο τηρείται στη Δημοκρατία·
- (γ) μερίδιο σε εμπίστευμα μονάδων για το οποίο τηρείται μητρώο των μεριδούχων οπουδήποτε εντός της Δημοκρατίας·
- (δ) καταθέσεις σε δικαστήριο.

(6) Όταν το δικαστήριο εκδίδει διάταγμα επιβάρυνσης επί συμφέροντος σε είδος περιουσίας από τα αναφερόμενα στις παραγράφους (β) και (γ) του εδαφίου (5), δύναται να διατάξει όπως η επιβάρυνση επεκταθεί και καλύψει συμφέρον επί μερίσματος ή επί τόκου πληρωτέου σε σχέση με την εν λόγω περιουσία.

(7) Το δικαστήριο δύναται με διάταγμά του να ακυρώσει ή να τροποποιήσει επιβαρυντικό διάταγμα και εν πάση περιπτώσει ακυρώνει επιβαρυντικό διάταγμα μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας για το αδίκημα ή κατόπιν κατάθεσης στο δικαστήριο του ποσού η πληρωμή του οποίου εξασφαλίστηκε με την έκδοση του επιβαρυντικού διατάγματος.

(8) Το δικαστήριο δύναται να εκδώσει διάταγμα επιβάρυνσης χωρίς όρους ή με την επιβολή όρων σχετικά με την επίδοση γνωστοποίησης στα πρόσωπα τα οποία έχουν οποιοδήποτε συμφέρον στην επηρεαζόμενη περιουσία ή σχετικά με το χρόνο εκτέλεσης της επιβάρυνσης ή σχετικά με άλλα θέματα.

(9) Η έκδοση επιβαρυντικού διατάγματος σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία (β), (γ) και (δ) του εδαφίου (5) έχει όλες ή μερικές από τις πιο κάτω συνέπειες, τις οποίες καθορίζει το δικαστήριο, το οποίο δύναται να επιβάλει τους όρους ή να δώσει τις οδηγίες που κρίνει αναγκαίες ή συμπληρωματικές της συνέπειας ή των συνεπειών που έχει καθορίσει:

- (α) Τη δημιουργία επιβάρυνσης υπέρ της Δημοκρατίας στην περιουσία για την οποία εκδίδεται το διάταγμα με την πληρωμή του ποσού που αναφέρεται στο εδάφιο (1) με προτεραιότητα του συμφέροντος της Δημοκρατίας έναντι όλων των χρεών και υποχρεώσεων του κατηγορουμένου που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο προγενέστερου επιβαρυντικού διατάγματος στα ίδια

περιουσιακά στοιχεία ή άλλων επιβαρύνσεων που δε δημιουργήθηκαν πριν από την έκδοση του διατάγματος με οποιοδήποτε νομικό τρόπο·

- (β) την απαγόρευση μεταβιβάσεων, πωλήσεων, πληρωμών ή άλλων συναλλαγών σε σχέση με το αντικείμενο του διατάγματος, χωρίς να επηρεάζεται η εκτέλεση αποφάσεων ή διαταγμάτων του δικαστηρίου που εκδόθηκαν πριν από την έκδοση του διατάγματος·
- (γ) την απαγόρευση πληρωμής μερισμάτων στο χρεώστη σε σχέση με το αντικείμενο του διατάγματος·
- (δ) στην περίπτωση εμπιστεύματος μονάδων, την απαγόρευση οποιασδήποτε απόκτησης των μονάδων ή συναλλαγής σε σχέση με τις μονάδες από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί αρμοδιότητα βάσει του εμπιστεύματος.

Μετά την επίδοση διατάγματος σε οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει του εδαφίου αυτού δημιουργείται υποχρέωση του προσώπου αυτού να συμμορφωθεί προς το περιεχόμενο του διατάγματος και περαιτέρω, αν το πρόσωπο αυτό τηρεί οποιοδήποτε μητρώο σχετικά με την εγγραφή μεταβίβασης ή οποιαδήποτε άλλη συναλλαγή σχετική με το αντικείμενο του διατάγματος, οφείλει να προβεί σε όλες τις καταχωρήσεις ή τροποποιήσεις σ' αυτή που είναι επακόλουθο του διατάγματος.

(10) Επιβαρυντικό διάταγμα το οποίο εκδόθηκε σε σχέση με ακίνητη περιουσία κατατίθεται στο επαρχιακό κτηματολογικό γραφείο της επαρχίας όπου βρίσκεται η περιουσία που επηρεάζεται και ακολούθως εφαρμόζονται με ανάλογες αναπροσαρμογές οι πρόνοιες των άρθρων 57, 60 και 61 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, όπως αν:

- (α) Το επιβαρυντικό διάταγμα αποτελούσε απόφαση του Δικαστηρίου για χρέος· και
- (β) η κατάθεση του διατάγματος αποτελούσε εγγραφή της απόφασης του δικαστηρίου για χρέος.

(11) Κάθε διάταγμα το οποίο τροποποιεί ή ακυρώνει επιβαρυντικό διάταγμα επί ακινήτου περιουσίας κατατίθεται στο επαρχιακό κτηματολογικό γραφείο της επαρχίας όπου βρίσκεται η περιουσία που επηρεάζεται και ο Επαρχιακός Κτηματολογικός Λειτουργός τροποποιεί ή διαγράφει, ανάλογα με την περίπτωση, τη σχετική καταχώρηση στο μητρώο το οποίο τηρείται με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 60 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου.

(12)(α) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με Κανονισμούς να τροποποιεί το εδάφιο (5) με την προσθήκη ή αφαίρεση περιουσιακών στοιχείων τα οποία, κατά τη γνώμη του, έπρεπε να είχαν προστεθεί ή διαγραφεί, νοουμένου ότι σε περίπτωση προσθήκης νέου περιουσιακού στοιχείου η εν λόγω προσθήκη δε συνεπάγεται άλλες τροποποιήσεις του Νόμου.

(β) Κανονισμοί που εκδίδονται με βάση το εδάφιο αυτό κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση και ακολούθως εφαρμόζονται οι πρόνοιες του εδαφίου (2) του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου του 1989.

11.—(1) Το δικαστήριο ακυρώνει διατάγματα τα οποία εκδόθηκαν πριν από την έκδοση διατάγματος δήμευσης με βάση τις πρόνοιες των άρθρων 9 και 10, αν η επικείμενη ποινική διαδικασία δεν έχει αρχίσει

Κεφ. 6.

11 του 1965

161 του 1989

228 του 1989.

99 του 1989

227 του 1990

228 του 1992.

Συμπληρωματικές διατάξεις.

μέσα σε λογική χρονική περίοδο ή μέσα στη χρονική περίοδο την οποία το δικαστήριο καθόρισε το ίδιο το διάταγμα.

(2) Όταν οι εξουσίες οι οποίες παρέχονται δυνάμει των άρθρων 9 και 10 ασκούνται πριν αρχίσει η ποινική διαδικασία, τότε:

- (α) Η αναφορά στον κατηγορούμενο που γίνεται στον παρόντα Νόμο ερμηνεύεται ως αναφορά στο πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 9(1)(α) και το άρθρο 10(1)(α).
- (β) η αναφορά στη ρευστοποιήσιμη περιουσία που γίνεται στον παρόντα Νόμο ερμηνεύεται σαν να είχε αρχίσει ποινική διαδικασία εναντίον του προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 9(1)(α) ή στο άρθρο 10(1)(α) για το αδίκημα της διακίνησης ναρκωτικών αμέσως πριν από την έκδοση του σχετικού διατάγματος δυνάμει των άρθρων 9 και 10.

Διορισμός
παραλήπτη.

12.—(1) Μετά την έκδοση διατάγματος δήμευσης για το οποίο δεν έχει καταχωρηθεί έφεση και το οποίο παραμένει ανεκτέλεστο, το δικαστήριο δύναται με αίτηση της κατηγορούσας αρχής να ασκήσει τις ακόλουθες εξουσίες:

- (α) Να προβεί στο διορισμό παραλήπτη για τη ρευστοποίηση της περιουσίας.
- (β) να εξουσιοδοτήσει τον εν λόγω παραλήπτη ή τον παραλήπτη που διορίζεται δυνάμει των προνοιών του άρθρου 9(7) ή δυνάμει άλλων προνοιών σχετικά με την έκδοση επιβαρυντικών διαταγμάτων:
 - (i) να εκτελέσει οποιαδήποτε επιβάρυνση η οποία έχει επιβληθεί δυνάμει του άρθρου 10 επί ρευστοποιήσιμης περιουσίας ή επί τόκων ή μερισμάτων πληρωτέων σε σχέση με την περιουσία αυτή και
 - (ii) να θέσει υπό την κατοχή του οποιαδήποτε άλλη ρευστοποιήσιμη περιουσία η οποία δεν υπόκειται σε επιβάρυνση με την επιβολή όρων και εξαιρέσεων, αν το δικαστήριο το κρίνει σκόπιμο.
- (γ) να διατάξει οποιοδήποτε πρόσωπο στην κατοχή του οποίου βρίσκεται ρευστοποιήσιμη περιουσία να την παραδώσει στον εν λόγω παραλήπτη.
- (δ) να εξουσιοδοτήσει τον εν λόγω παραλήπτη να ρευστοποιήσει ρευστοποιήσιμη περιουσία με τον τρόπο που το δικαστήριο καθορίζει.
- (ε) να διατάξει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο έχει συμφέρον επί ρευστοποιήσιμης περιουσίας να πληρώσει στον παραλήπτη οποιαδήποτε ποσά σχετικά με οποιοδήποτε συμφέρον το οποίο έχει ο κατηγορούμενος ή ο δωροεodόχος απαγορευμένης δωρεάς και ακολούθως το δικαστήριο δύναται, αφού γίνει η πληρωμή, να διατάξει να μεταβιβαστεί, παραχωρηθεί ή διαγραφεί οποιοδήποτε συμφέρον στην περιουσία.

(2) Οι παράγραφοι (γ), (δ) και (ε) του εδαφίου (1) δεν εφαρμόζονται σχετικά με περιουσία η οποία επηρεάζεται από επιβάρυνση η οποία έχει δημιουργηθεί με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 10.

(3) Το δικαστήριο ασκεί τις εξουσίες που του παρέχουν οι παράγραφοι (β)(i), (δ) και (ε) του εδαφίου (1), μόνο αν πεισθεί ότι δόθηκε η εύλογη

ευκαιρία σε όλα τα πρόσωπα τα οποία έχουν συμφέρον στην περιουσία που επηρεάζεται να υποβάλουν τις απόψεις τους στο δικαστήριο.

(4) Παραλήπτης διοριζόμενος δυνάμει του παρόντος άρθρου έχει τις ίδιες εξουσίες, στην έκταση που αυτές δε συγκρούονται με πρόνοιες του παρόντος Νόμου, που θα είχε αν διοριζόταν για σκοπούς πώλησης, διάθεσης ή ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων βαρυνόμενων με επιβαρυντικό διάταγμα για την ικανοποίηση χρέους σε πολιτική υπόθεση, σύμφωνα με τον περί Επιβαρυντικών Διατάγμάτων Νόμο.

13.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (4), σε περίπτωση κατά την οποία αντικείμενο του διατάγματος επιβάρυνσης είναι η περιουσία που αναφέρεται στις παραγράφους (β) και (γ) του εδαφίου (5) του άρθρου 10, η διάθεση, πώληση ή ρευστοποίηση της εν λόγω περιουσίας γίνεται μόνο με διάταγμα του δικαστηρίου το οποίο εκδίδεται κατόπιν αίτησης της κατηγορούσας αρχής ή του παραλήπτη ο οποίος έχει διοριστεί δυνάμει του άρθρου 12 και το οποίο καλείται διάταγμα πώλησης ομολόγων.

(2) Το δικαστήριο, κατά την έκδοση διατάγματος πώλησης ομολόγων, δύναται να επιβάλει οποιουδήποτε όρους κρίνει αναγκαίους για τη διασφάλιση των συμφερόντων όσων έχουν συμφέρον στην πώληση των εν λόγω ομολόγων.

(3) Το δικαστήριο, προτού εκδώσει διάταγμα πώλησης ομολόγων, εξασφαλίζει τις απόψεις όλων των ενδιαφερομένων, περιλαμβανομένου του Εφόρου Εταιρειών και Επίσημου Παραλήπτη, καθώς και των συμβούλων εταιρείας ή άλλου νομικού προσώπου, με σκοπό την εξακρίβωση των διάφορων συμφερόντων στην υπό επιβάρυνση περιουσία τα οποία δυνατό να επηρεάζονται από την πώληση, ρευστοποίηση ή διάθεσή της. Το δικαστήριο δύναται για το σκοπό αυτό να δώσει οποιεσδήποτε οδηγίες κρίνει υπό τις περιστάσεις σκόπιμες και αναγκαίες.

(4) Διάταγμα πώλησης ομολόγων δύναται να εκδοθεί μόνο μετά την έκδοση διατάγματος δήμευσης.

(5) Σε περίπτωση κατά την οποία αντικείμενο του επιβαρυντικού διατάγματος είναι μετοχές εταιρείας, η πώλησή τους γίνεται με δημόσιο πλειστηριασμό, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά, και ακολούθως ισχύουν οι ίδιες διατάξεις που ισχύουν και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το επιβαρυντικό διάταγμα εκδίδεται για χρέος σε πολιτική υπόθεση, σύμφωνα με τον περί Επιβαρυντικών Διαταγμάτων Νόμο.

14.—(1) Τα ποσά που αναφέρονται στο εδάφιο (2) και τα οποία περιέρχονται στην κατοχή του παραλήπτη, είτε αυτός διορίστηκε με βάση τις πρόνοιες των άρθρων 9 ή 12 είτε με σκοπό την εκτέλεση επιβαρυντικού διατάγματος, διατίθενται για λογαριασμό του κατηγορουμένου, σύμφωνα με τις πρόνοιες του εδαφίου (4), έναντι του δυνάμει του διατάγματος δήμευσης πληρωτέου ποσού, το οποίο και μειώνεται ανάλογα, αφού προηγουμένως αφαιρεθούν από αυτά τα ποσά πού αναφέρονται στο εδάφιο (3).

(2) Τα ποσά που διατίθενται σύμφωνα με το εδάφιο (1) είναι:

(α) Οι εισπράξεις από την εκποίηση επιβάρυνσης η οποία έχει επιβληθεί με βάση το άρθρο 10·

31(I) του 1992.

Διάταγμα
πώλησης
ομολόγων.

31(I) του 1992.

Διάθεση του
προϊόντος της
ρευστοποίησης
περιουσίας.

(β) οι εισπράξεις από τη ρευστοποίηση περιουσίας δυνάμει των προνοιών των άρθρων 9 ή 12 οι οποίες δεν προέρχονται από εκποίηση επιβάρυνσης·

(γ) άλλα ποσά τα οποία ανήκουν στον κατηγορούμενο.

(3) Ανεξάρτητα από τις πρόνοιες του άρθρου 126 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, τα ποσά τα οποία αφαιρούνται από τα ποσά που αναφέρονται στο εδάφιο (2), προτού μειωθεί το οφειλόμενο δυνάμει του διατάγματος δήμευσης ποσό, είναι:

(α) Η αμοιβή και τα έξοδα του παραλήπτη·

(β) τα ποσά εκείνα τα οποία η κατηγορούσα αρχή κατέβαλε δυνάμει του άρθρου 19(2)·

(γ) πληρωμές τις οποίες διέταξε το δικαστήριο.

(4) Τα ποσά που αναφέρονται στο εδάφιο (2) διατίθενται ως ακολούθως:

(α) Τα ποσά που αναφέρονται στο εδάφιο (3) πληρώνονται με τη σειρά που ακολουθείται στο εν λόγω εδάφιο, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά·

(β) το υπόλοιπο θεωρείται πρόστιμο και διατίθεται για εξόφληση του πληρωτέου δυνάμει του διατάγματος δήμευσης ποσού·

(γ) αν μετά την πλήρη εξόφληση του πληρωτέου δυνάμει του διατάγματος δήμευσης ποσού παραμένει οποιοδήποτε υπόλοιπο, αυτό διανέμεται μεταξύ όσων είχαν την περιουσία που ρευστοποιήθηκε και με την αναλογία την οποία το δικαστήριο καθορίζει, αφού προηγουμένως παρασχεθεί εύλογη ευκαιρία σε όλα τα πιο πάνω πρόσωπα να εκθέσουν τις απόψεις τους ενώπιον του δικαστηρίου.

Γενικές
αρχές για
την άσκηση
ορισμένων
εξουσιών.

15. Οι βασικές αρχές βάσει των οποίων ασκούνται οι εξουσίες οι οποίες παρέχονται στο δικαστήριο δυνάμει των άρθρων 10 και 14 ή στον παραλήπτη ο οποίος έχει διοριστεί δυνάμει των άρθρων 9 και 12 ή κατ' ακολουθίαν επιβαρυντικού διατάγματος είναι οι ακόλουθες:

(α) Σε περίπτωση κατά την οποία ρευστοποιήσιμη περιουσία βρίσκεται στην κατοχή προσώπου προς το οποίο ο κατηγορούμενος άμεσα ή έμμεσα προέβη σε απαγορευμένη δωρεά, ανακτάται η αξία της δωρεάς και όχι περισσότερο.

(β) Επιτρέπεται σε οποιοδήποτε πρόσωπο, εκτός του κατηγορουμένου ή του δωρεοδόχου απαγορευμένης δωρεάς, να κρατήσει ή να επανακτήσει την αξία οποιασδήποτε περιουσίας του ανήκει.

(γ) Παραβλέπονται τυχόν υποχρεώσεις του κατηγορουμένου ή του δωρεοδόχου απαγορευμένης δωρεάς οι οποίες συγκρούονται με την υποχρέωση για εξόφληση του πληρωτέου δυνάμει του διατάγματος δήμευσης ποσού.

(δ) Τηρουμένων των πιο πάνω αρχών, εξοφλείται το πληρωτέο δυνάμει του διατάγματος δήμευσης ποσού με την εξασφάλιση της τρέχουσας αξίας της ρευστοποιήσιμης περιουσίας.

Τροποποίηση
διατάγματος
δήμευσης.

16.—(1) Το δικαστήριο, αν κατόπιν αίτησης του κατηγορουμένου ικανοποιηθεί ότι η ρευστοποιήσιμη περιουσία δεν επαρκεί για την εξόφληση οποιοδήποτε ποσού το οποίο οφείλεται δυνάμει διατάγματος

δήμευσης, δύναται, τηρουμένων των προνοιών του εδαφίου (2), να τροποποιήσει το διάταγμα δήμευσης:

- (α) Με την αντικατάσταση του ποσού του διατάγματος δήμευσης με οποιοδήποτε μικρότερο ποσό το οποίο κρίνει δίκαιο· και
- (β) με την αντικατάσταση των περιόδων φυλάκισης, όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 126 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου και στο άρθρο 8 του παρόντος Νόμου, σχετικά με το ποσό το οποίο θα έπρεπε να εισπραχθεί με βάση το διάταγμα δήμευσης, με οποιαδήποτε άλλη μικρότερη περίοδο ανάλογη, σύμφωνα με τις πιο πάνω πρόνοιες, με το μικρότερο ποσό το οποίο θα εισπραχθεί.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1):

- (α) Σε περίπτωση κατά την οποία ρευστοποιήσιμη περιουσία ανήκει σε πτωχέυσαντα, αυτή λογίζεται ως περιουσία της οποίας το μέρος το οποίο θα ήταν δυνατό να διανεμηθεί μεταξύ των πιστωτών του πτωχέυσαντος δεν μπορεί να ανακτηθεί, αλλά
- (β) δε λογίζεται ως περιουσία που δεν μπορεί να ανακτηθεί οποιαδήποτε ανεπάρκεια στη ρευστοποιήσιμη περιουσία η οποία, κατά την άποψη του δικαστηρίου, οφείλεται εξ ολοκλήρου ή μερικώς σε πράξεις του κατηγορουμένου οι οποίες σκοπό είχαν την προστασία περιουσίας προσώπου στο οποίο ο κατηγορούμενος άμεσα ή έμμεσα προέβη σε απαγορευμένη δωρεά από τους κινδύνους ρευστοποίησης της δυνάμει των προνοιών του παρόντος Νόμου.

(3) Η αίτηση για τροποποίηση του διατάγματος δήμευσης υποβάλλεται γραπτώς, συνοδεύεται από ένορκη δήλωση προς επιβεβαίωση των γεγονότων στα οποία στηρίζεται και επιδίδεται στην κατηγορούσα αρχή και σε άλλα πρόσωπα που επηρεάζονται, όπως διατάζει το δικαστήριο.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «δικαστήριο» σημαίνει το δικαστήριο το οποίο εξέδωσε το διάταγμα δήμευσης ή άλλο δικαστήριο με την ίδια δικαιοδοσία.

17.—(1) Όταν πρόσωπο το οποίο έχει ρευστοποιήσιμη περιουσία κηρυχθεί σε πτώχευση, για τους σκοπούς του περί Πτώχευσεως Νόμου εξαιρείται από την περιουσία του προσώπου αυτού:

- (α) Περιουσία η οποία αποτελεί αντικείμενο διατάγματος παγώσεως το οποίο εκδόθηκε πριν από την έκδοση του διατάγματος δυνάμει του οποίου το εν λόγω πρόσωπο κηρύχθηκε σε πτώχευση· και
- (β) το προϊόν της ρευστοποίησης περιουσίας με βάση τις πρόνοιες των άρθρων 9(6), 12(1)(δ) και 12(1)(ε) το οποίο βρίσκεται στην κατοχή παραλήπτη ο οποίος διορίστηκε με βάση τα άρθρα 9 ή 12.

(2) Όταν πρόσωπο κηρυχθεί σε πτώχευση, οι εξουσίες οι οποίες παρέχονται είτε στο δικαστήριο δυνάμει των άρθρων 9 μέχρι 13 είτε στον παραλήπτη ο οποίος έχει διοριστεί για τους σκοπούς των εν λόγω άρθρων δεν ασκούνται σε σχέση με οποιαδήποτε περιουσία του πτωχεύ-

Πτώχευση
του κατηγο-
ρουμένου.
Κεφ. 5
49 του 1985
197 του 1986.

σαντος η οποία, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 41 του περί Πτωχεύσεως Νόμου, υπόκειται σε διανομή μεταξύ των πιστωτών.

(3) Οι πρόνοιες του εδαφίου (1) δεν επηρεάζουν την εκτέλεση επιβαρυντικού διατάγματος το οποίο εκδόθηκε πριν από την έκδοση του διατάγματος πτώχευσης ή εκδόθηκε σε σχέση με περιουσία η οποία αποτελούσε αντικείμενο διατάγματος παγοποίησης, όταν εκδιδόταν το διάταγμα πτώχευσης.

(4) Οι πρόνοιες του περί Πτωχεύσεως Νόμου δεν περιορίζουν με οποιοδήποτε τρόπο την άσκηση των εξουσιών που αναφέρονται στο εδάφιο (2).

(5) Σε περίπτωση κατά την οποία ο Επίσημος Παραλήπτης ενεργεί ως προσωρινός παραλήπτης δυνάμει των άρθρων 9 και 10 του περί Πτωχεύσεως Νόμου και η περιουσία του χρεώστη αποτελεί αντικείμενο διατάγματος παγοποίησης, η διαχείριση της περιουσίας αυτής γίνεται σύμφωνα με οδηγίες του δικαστηρίου, χωρίς να επηρεάζεται τυχόν δικαίωμα επίσχεσης εξόδων, περιλαμβανομένης και της αμοιβής του παραλήπτη, τα οποία έχουν γίνει σε σχέση με την περιουσία αυτή.

(6) Όταν πρόσωπο το οποίο έχει κηρυχθεί σε πτώχευση άμεσα ή έμμεσα προβαίνει σε απαγορευμένη δωρεά περιουσίας, οι πρόνοιες του άρθρου 46 του περί Πτωχεύσεως Νόμου:

- (α) Δεν εφαρμόζονται αναφορικά με την εν λόγω δωρεά, αν αυτή έγινε οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια που εκκρεμούσε εναντίον του πτωχεύσαντος ποινική διαδικασία για διακίνηση ναρκωτικών ή αν η περιουσία του δωρεοδόχου αποτελεί αντικείμενο διατάγματος παγοποίησης ή επιβάρυνσης, αλλά
- (β) εφαρμόζονται μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας για διακίνηση ναρκωτικών, αφού ληφθούν υπόψη τυχόν ρευστοποιήσεις που έχουν γίνει με βάση τις πρόνοιες του παρόντος Νόμου σε σχέση με την περιουσία του δωρεοδόχου.

Διάλυση
εταιρείας
που κατέχει
ρευστοποιήσιμη
περιουσία.

18.—(1) Όταν ρευστοποιήσιμη περιουσία ανήκει σε εταιρεία αναφορικά με τη διάλυση της οποίας έχει εκδοθεί διάταγμα διάλυσης ή έχει εγκριθεί σχετική απόφαση, οι αρμοδιότητες του εκκαθαριστή ή του προσωρινού εκκαθαριστή δεν ασκούνται σε σχέση με:

- (α) Περιουσία η οποία αποτελεί το αντικείμενο διατάγματος παγοποίησης το οποίο εκδόθηκε πριν από τη σχετική ημερομηνία, όπως αυτή καθορίζεται στο εδάφιο (4)
- (β) το προϊόν της ρευστοποίησης περιουσίας δυνάμει των άρθρων 9(6), 12(1)(δ) ή 12(1)(ε) το οποίο βρίσκεται στην κατοχή παραλήπτη που διορίστηκε δυνάμει του άρθρου 9 ή 12:

Νοείται ότι θα πληρώνονται από τα πιο πάνω περιουσιακά στοιχεία οι δαπάνες, περιλαμβανομένης και της αμοιβής του εκκαθαριστή ή του προσωρινού εκκαθαριστή, οι οποίες έχουν γίνει σχετικά με την εν λόγω περιουσία κατά τη διάλυση της εταιρείας.

(2) Σε περίπτωση εταιρείας για τη διάλυση της οποίας έχει εκδοθεί διάταγμα διάλυσης ή έχει εγκριθεί σχετική απόφαση, οι εξουσίες οι οποίες παρέχονται στο δικαστήριο δυνάμει των άρθρων 9 μέχρι 13 ή στον παραλήπτη ο οποίος έχει διοριστεί με βάση τα εν λόγω άρθρα δεν ασκούνται για ρευστοποιήσιμη περιουσία της εταιρείας σε σχέση με την

οποία ο εκκαθαριστής της εταιρείας θα μπορούσε να ασκήσει τις αρμοδιότητές του, αν με την άσκηση των πιο πάνω εξουσιών ο εκκαθαριστής:

- (α) Εμποδίζεται στην άσκηση των εν λόγω αρμοδιοτήτων του για σκοπούς διανομής της περιουσίας της εταιρείας στους πιστωτές της ή
- (β) εμποδίζεται στην πληρωμή δαπανών, περιλαμβανομένης και της αμοιβής του εκκαθαριστή ή του προσωρινού εκκαθαριστή, οι οποίες δεόντως έχουν γίνει σχετικά με την εν λόγω περιουσία κατά τη διάλυση της εταιρείας:

Νοείται ότι οι πρόνοιες του περί Εταιρειών Νόμου δεν περιορίζουν με οποιοδήποτε τρόπο την άσκηση των πιο πάνω εξουσιών.

Κεφ. 113.
9 του 1968
7 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986.

(3) Το εδάφιο (2) δεν επηρεάζει την εκτέλεση διατάγματος επιβάρυνσης το οποίο εκδόθηκε πριν από τη σχετική ημερομηνία ή σε σχέση με περιουσία η οποία αποτελούσε αντικείμενο διατάγματος παγοποίησης κατά τη σχετική ημερομηνία, όπως αυτή καθορίζεται στο εδάφιο (4).

(4) Στο παρόν άρθρο:

«εταιρεία» σημαίνει εταιρεία η οποία διαλύεται με βάση τις πρόνοιες του περί Εταιρειών Νόμου·

«σχετική ημερομηνία» σημαίνει:

- (α) Την ημερομηνία κατά την οποία εγκρίθηκε η απόφαση για την εθελοντική διάλυση εταιρείας στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:
 - (i) δεν έχει εκδοθεί διάταγμα για τη διάλυσή της ή
 - (ii) εκδόθηκε διάταγμα διάλυσης, αλλά, προτού καταχωρηθεί η αίτηση για τη διάλυσή της από το δικαστήριο, εγκρίθηκε απόφαση για τη διάλυσή της·
- (β) την ημερομηνία έκδοσης διατάγματος για τη διάλυσή της σε όλες τις άλλες περιπτώσεις κατά τις οποίες εκδόθηκε διάταγμα διάλυσης.

19.—(1) Παραλήπτης ο οποίος διορίζεται δυνάμει των άρθρων 9 ή 12 ή διορίζεται κατ' ακολουθίαν επιβαρυντικού διατάγματος δεν είναι υπεύθυνος έναντι οποιουδήποτε προσώπου για τυχόν απώλεια ή ζημιά που προκαλείται σε αυτό από οποιαδήποτε πράξη του σε σχέση με περιουσία του προσώπου η οποία δεν ήταν ρευστοποιήσιμη, νοουμένου ότι ο εν λόγω παραλήπτης:

Παραλήπτης.
Συμπληρωματικές
διατάξεις.

- (α) Θα είχε το δικαίωμα να προβεί στη συγκεκριμένη πράξη, αν η εν λόγω περιουσία ήταν ρευστοποιήσιμη·
- (β) είχε την πεποίθηση ή βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι είχε δικαίωμα να προβεί στη συγκεκριμένη πράξη·
- (γ) η απώλεια ή ζημιά δεν προκλήθηκε από αμέλειά του.

(2) Αν ποσά τα οποία οφείλονται σχετικά με την αμοιβή ή τα έξοδα του παραλήπτη ο οποίος έχει διοριστεί για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου παραμένουν απλήρωτα, επειδή δεν υπάρχουν επαρκή διαθέσιμα

ποσά για την πληρωμή της αμοιβής ή των εξόδων, σύμφωνα με το άρθρο 14(3), τα απλήρωτα αυτά ποσά καταβάλλονται από τη Δημοκρατία.

Αποζημιώσεις.

20.—(1) Σύμφωνα με τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου, το δικαστήριο δύναται να επιδικάσει αποζημιώσεις σε οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο είχε ρευστοποιήσιμη περιουσία, σε περίπτωση κατά την οποία η ποινική διαδικασία η οποία άρχισε εναντίον του προσώπου σχετικά με τη διακίνηση ναρκωτικών:

- (α) Δεν κατέληξε σε καταδίκη· ή
- (β) κατέληξε σε καταδίκη, αλλά κατόπιν έφεσης η καταδίκη ακυρώθηκε, χωρίς να αντικατασταθεί με καταδίκη για άλλο παρόμοιο αδίκημα.

(2) Η αξίωση για καταβολή αποζημιώσεων υποβάλλεται με αγωγή.

(3) Το δικαστήριο επιδικάζει αποζημιώσεις, όταν ικανοποιηθεί ότι:

- (α) Υπήρξε σοβαρή παράλειψη εκ μέρους οποιουδήποτε προσώπου το οποίο έλαβε μέρος στη διερεύνηση ή στη δίωξη του εν λόγω αδικήματος ή αδικημάτων και ότι η δίωξη δε θα άρχιζε ή δε θα συνεχιζόταν, αν δεν υπήρχε η εν λόγω παράλειψη, και
- (β) ο ενάγων υπέστη ουσιαστική ζημιά ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε πράξης ή ενέργειας που έγινε σε σχέση με περιουσία του δυνάμει διατάγματος του δικαστηρίου το οποίο εκδόθηκε με βάση τα άρθρα 9 μέχρι 13, και των δύο περιλαμβανομένων.

(4) Το ποσό των αποζημιώσεων πρέπει να είναι δίκαιο, αφού το δικαστήριο λάβει υπόψη κατά τον υπολογισμό των αποζημιώσεων όλα τα περιστατικά της υπόθεσης.

Απαγόρευση παροχής βοήθειας για την απόκρυψη κερδών.

21.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), συνιστά αδίκημα η σύναψη συμφωνίας ή διευθέτησης ή η ανάμειξη στη σύναψη συμφωνίας ή διευθέτησης με την οποία:

- (α) Παρέχεται οποιασδήποτε μορφής βοήθεια ή διευκόλυνση σε πρόσωπο το οποίο έχει αποκομίσει όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών με σκοπό να διατηρήσει το πρόσωπο αυτό τα έσοδα ή τον έλεγχο επί των εσόδων από τη διακίνηση ναρκωτικών με την απόκρυψή τους ή με τη μετατροπή τους ή με την ανάμειξή τους με άλλη περιουσία ή με τη μετακίνηση ή μεταφορά τους εκτός Κύπρου ή με τη μεταβίβασή τους επ' ονόματι άλλων προσώπων ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο·
- (β) χρησιμοποιούνται τα έσοδα προσώπου από τη διακίνηση ναρκωτικών για την απόκτηση από το πρόσωπο αυτό περιουσίας υπό μορφή επένδυσης.

(2) Στο παρόν άρθρο η αναφορά στα έσοδα προσώπου από τη διακίνηση ναρκωτικών περιλαμβάνει και οποιαδήποτε περιουσία η οποία βρίσκεται υπό την κατοχή του εν λόγω προσώπου και μερικώς ή ολικώς αντιπροσωπεύει άμεσα ή έμμεσα τα έσοδά του από τη διακίνηση ναρκωτικών.

(3) Σε ποινική διαδικασία σχετικά με τη διάπραξη αδικημάτων κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος άρθρου αποτελεί υπεράσπιση για τον κατηγορούμενο, αν αποδείξει ότι:

- (α) Δε γνώριζε ή δεν είχε εύλογη αιτία να πιστεύει ότι το πρόσωπο με το οποίο είχε συμβληθεί κατά παράβαση των προνοιών του

εδαφίου (1) ενεχόταν στη διακίνηση ναρκωτικών ή αποκόμισε όφελος από αυτή·

(β) δε γνώριζε ή δεν είχε εύλογη αιτία να πιστεύει ότι η διευθέτηση είχε σχέση με έσοδα από τη διακίνηση ναρκωτικών·

(γ) δε γνώριζε ή δεν είχε εύλογη αιτία να πιστεύει ότι με τη συμφωνία ή τη διευθέτηση:

(i) παρεχόταν στο πρόσωπο το οποίο αποκόμισε όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών διευκόλυνση, ώστε να διατηρήσει στην κατοχή ή υπό τον έλεγχό του άμεσα ή έμμεσα οποιαδήποτε περιουσία·

(ii) τα έσοδα προσώπου από τη διακίνηση ναρκωτικών θα χρησιμοποιούνταν για την απόκτηση από το πρόσωπο αυτό περιουσίας υπό μορφή επένδυσης.

(δ) σκόπευε να αποκαλύψει σε αστυνομικό την υποψία ή την πεποίθησή του ή τα γεγονότα επί των οποίων στήριζε την υποψία ή την πεποίθησή του, σχετικά με τη συμφωνία ή τη διευθέτηση, και ότι η παράλειψή του να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις του εδαφίου (3)(β) οφειλόταν σε λογική αιτία.

(4) Όταν πρόσωπο αποκαλύψει σε αστυνομικό με βαθμό υπαστυνόμου και άνω την υποψία ή την πεποίθησή του ότι ποσά ή επενδύσεις προέρχονται από τη διακίνηση ναρκωτικών ή χρησιμοποιούνται σε σχέση με αυτή, καθώς και οτιδήποτε άλλο επί του οποίου στηρίζει την εν λόγω υποψία ή πεποίθησή του, τότε:

(α) Η αποκάλυψη αυτή δε λογίζεται ως παραβίαση οποιοδήποτε συμβατικού περιορισμού στην αποκάλυψη πληροφοριών και

(β) αν το εν λόγω πρόσωπο προέβη σε οποιαδήποτε ενέργεια κατά παράβαση του εδαφίου (1) πιο πάνω και η αποκάλυψη αναφέρεται στην εν λόγω ενέργεια, το πρόσωπο αυτό δε διαπράττει αδίκημα κατά παράβαση των προνοιών του παρόντος άρθρου, αν τηρηθούν οι πιο κάτω διατάξεις:

(i) η εν λόγω ενέργεια έγινε με τη συγκατάθεση του αστυνομικού μετά την πιο πάνω αποκάλυψη· ή

(ii) αν η ενέργεια έγινε πριν από την αποκάλυψη, η αποκάλυψη έγινε αυτοβούλως και χωρίς καθυστέρηση, αμέσως μόλις παρασχέθηκε στον πληροφοριοδότη σχετική εύλογη ευκαιρία.

(5) Αδικήματα που διαπράττονται κατά παράβαση των προνοιών του παρόντος άρθρου τιμωρούνται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα δεκατέσσερα χρόνια ή με πρόστιμο ή και με τις δύο ποινές.

22.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με Κανονισμούς να εφαρμόζει τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου σε διατάγματα δικαστηρίων ξένων χωρών τα οποία εκδίδονται μετά την έναρξη της ισχύος των Κανονισμών και τα οποία:

(α) Είναι του είδους που καθορίζονται στους Κανονισμούς·

(β) εκδίδονται με σκοπό τη λήψη πληρωμών ή αμοιβών οι οποίες έγιναν σε σχέση με τη διακίνηση ναρκωτικών.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου τα πιο πάνω διατάγματα θα αναφέρονται ως «διατάγματα εξωτερικού» και η ξένη χώρα, τα διατά-

Εκτέλεση
διαταγμάτων
εξωτερικού.

γματα της οποίας θα υπόκεινται στις πρόνοιες του παρόντος άρθρου με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς του Υπουργικού Συμβουλίου, θα αναφέρεται ως «προσδιορισμένη χώρα».

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (4), το δικαστήριο, κατόπιν αίτησης εκ μέρους της κυβέρνησης προσδιορισμένης χώρας, καταχωρεί διάταγμα εξωτερικού για σκοπούς εκτέλεσής του.

(4) Το δικαστήριο προβαίνει στην καταχώρηση διατάγματος εξωτερικού, αν ικανοποιηθεί ότι:

- (α) Κατά το χρόνο της καταχώρησης το διάταγμα ίσχυε και δεν υπέκειτο σε έφεση, όπως ερμηνεύεται πιο κάτω·
- (β) σε περίπτωση που το διάταγμα εξωτερικού εκδόθηκε χωρίς την παρουσία του κατηγορουμένου, ο κατηγορούμενος έλαβε έγκαιρα ειδοποίηση για τη σχετική διαδικασία, για να δυνηθεί να εμφανιστεί σε αυτή και να προβάλει τις θέσεις και απόψεις του·
- (γ) η εκτέλεση του εν λόγω διατάγματος δε θα ήταν αντίθετη προς τα συμφέροντα της δικαιοσύνης της Δημοκρατίας.

Για τους σκοπούς της παραγράφου (α) η έφεση περιλαμβάνει κάθε διαδικασία σκοπός της οποίας είναι η ακύρωση απόφασης του δικαστηρίου ή η επανεκδίκαση της υπόθεσης ή η αναστολή της εκτέλεσής της.

(5) Το δικαστήριο προβαίνει στην ακύρωση εγγραφής διατάγματος εξωτερικού, αν αποδειχθεί ότι υπήρξε συμμόρφωση προς το διάταγμα:

- (α) Με την πληρωμή του δυνάμει του διατάγματος οφειλόμενου ποσού· ή
- (β) με τη φυλάκιση του προσώπου εναντίον του οποίου εκδόθηκε το διάταγμα για μη συμμόρφωσή του προ αυτό· ή
- (γ) με οποιοδήποτε άλλο τρόπο.

(6) Τα άρθρα 9 μέχρι 18, και των δύο περιλαμβανομένων, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις διαταγμάτων εξωτερικού. Η εφαρμογή υπόκειται σε διαφοροποιήσεις τις οποίες καθορίζει το Υπουργικό Συμβούλιο με Κανονισμούς τους οποίους εκδίδει δυνάμει του παρόντος άρθρου.

(7) Αν κατόπιν αίτησης από ή εκ μέρους της Κυβέρνησης προσδιορισμένης χώρας το δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι στη χώρα αυτή έχει αρχίσει, αλλά δεν περατώθηκε, διαδικασία κατά την οποία ενδέχεται να εκδοθεί διάταγμα εξωτερικού, εφαρμόζει σχετικά με την εν λόγω διαδικασία τα άρθρα 9 και 10 του παρόντος Νόμου:

- (α) Με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα εφαρμόζονταν σχετικά με διαδικασία η οποία άρχισε στην Κύπρο, αλλά δεν περατώθηκε, εναντίον προσώπου που κατηγορείται για διακίνηση ναρκωτικών·
- (β) σαν να ήταν η αναφορά σε διάταγμα δήμευσης αναφορά σε διάταγμα εξωτερικού και η αναφορά σε αίτηση από την κατηγορούσα αρχή αναφορά σε αίτηση από ή εκ μέρους της κυβέρνησης της προσδιορισμένης χώρας·
- (γ) τηρουμένων των διαφοροποιήσεων που καθορίζονται στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

(8) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να περιλάβει στους Κανονισμούς οποιαδήποτε άλλη πρόνοια την οποία κρίνει αναγκαία για την καλύτερη εφαρμογή του παρόντος άρθρου και ειδικότερα οτιδήποτε σχετίζεται:

- (α) Με την απόδειξη οποιουδήποτε γεγονότος ή πράγματος·
- (β) με τις περιστάσεις οι οποίες σε οποιαδήποτε προσδιορισμένη χώρα δύναται να εκληφθούν ότι συνιστούν την έναρξη ή περάτωση διαδικασίας.

(9) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να τροποποιήσει ή να ακυρώσει προηγούμενους Κανονισμούς και δύναται να περιλάβει στους Κανονισμούς παρεμπόμπουσες, συναφείς ή μεταβατικές διατάξεις τις οποίες κρίνει υπό τις περιστάσεις αναγκαίες.

(10) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «δικαστήριο» σημαίνει Πρόεδρο ή Ανώτερο Επαρχιακό Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

23. Ανεξάρτητα από την ποινική δικαιοδοσία του δικαστηρίου, στις πιο κάτω περιπτώσεις ακολουθείται πολιτική διαδικασία:

Διαδικασία έκδοσης ορισμένων διαταγμάτων.

- (α) Αίτηση για έκδοση διατάγματος δήμευσης δυνάμει του άρθρου 3.
- (β) Αίτηση για έκδοση διαταγμάτων παγοποίησης δυνάμει του άρθρου 10.
- (γ) Αίτηση για έκδοση επιβαρυντικών διαταγμάτων δυνάμει του άρθρου 11.
- (δ) Διορισμός παραλήπτη δυνάμει του άρθρου 12.
- (ε) Αίτηση για έκδοση διατάγματος πώλησης ομολόγων δυνάμει του άρθρου 13.
- (στ) Αίτηση για τροποποίηση διατάγματος δήμευσης δυνάμει του άρθρου 16.
- (ζ) Αίτηση για εγγραφή διατάγματος εξωτερικού δυνάμει το άρθρου 22.
- (η) Αίτηση για οποιοδήποτε άλλο θέμα σχετικό με την έκδοση και εφαρμογή των πιο πάνω διαταγμάτων ή οποιοδήποτε άλλο θέμα σχετικό με τις πρόνοιες του παρόντος Νόμου αλλά άσχετο με την ποινική δίωξη που ασκείται σχετικά με τη διακίνηση ναρκωτικών.

24.—(1) Ανεξάρτητα από οποιεσδήποτε πρόνοιες άλλων νόμων, για σκοπούς έρευνας σχετικά με τη διακίνηση ναρκωτικών το δικαστήριο δύναται κατόπιν αίτησης του ανακριτή της υπόθεσης να εκδώσει διάταγμα αποκάλυψης, σύμφωνα με τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου.

Διάταγμα αποκάλυψης πληροφοριών.

(2) Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει υποβληθεί αίτηση για έκδοση διατάγματος αποκάλυψης δύναται, αν πεισθεί ότι συντρέχουν οι αναφερόμενες στο εδάφιο (3) προϋποθέσεις, να εκδώσει διάταγμα, καλούμενο διάταγμα αποκάλυψης, απευθυνόμενο προς το πρόσωπο το οποίο, κατά την άποψή του, έχει στην κατοχή του την πληροφορία που αναφέρεται στην αίτηση με το οποίο καλεί το εν λόγω πρόσωπο να αποκαλύψει ή να παραδώσει την πληροφορία στον ανακριτή μέσα σε επτά ημέρες μέσα ή μέσα σε άλλη μεγαλύτερη ή μικρότερη προθεσμία, αν αυτό κρίνεται υπό τις περιστάσεις αναγκαίο.

- (3) Οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (2) είναι:
- (α) Η ύπαρξη εύλογης υποψίας ότι συγκεκριμένο πρόσωπο διεξήγαγε ή έχει ωφεληθεί από τη διακίνηση ναρκωτικών·
 - (β) η ύπαρξη εύλογης υποψίας ότι η εν λόγω πληροφορία είτε μόνη της είτε σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία ενδέχεται να είναι ουσιαστικής σημασίας στις έρευνες για τις οποίες έχει υποβληθεί η αίτηση για αποκάλυψη·
 - (γ) το ότι η πληροφορία δεν εμπίπτει στην κατηγορία των προνομιούχων πληροφοριών·
 - (δ) η ύπαρξη εύλογου λόγου ότι είναι προς τὸ δημόσιο συμφέρον να παρασχεθεί ή να αποκαλυφθεί η πληροφορία, λαμβανομένου υπόψη:
 - (i) του όφελους το οποίο ενδέχεται να προκύψει για την έρευνα από την αποκάλυψη ή παροχή της εν λόγω πληροφορίας· και
 - (ii) των συνθηκών κατοχής της εν λόγω πληροφορίας από τον κάτοχό της.
- (4) Το διάταγμα αποκάλυψης:
- (α) Εκδίδεται και σε σχέση με πληροφορία που βρίσκεται στην κατοχή κρατικού λειτουργού·
 - (β) εφαρμόζεται ανεξάρτητα από οποιαδήποτε νομική ή άλλη διάταξη δυνάμει της οποίας δημιουργείται υποχρέωση για τήρηση μυστικότητας ή επιβάλλονται οποιοδήποτε περιορισμοί στην αποκάλυψη πληροφορίας·
 - (γ) δεν παρέχει δικαίωμα αποκάλυψης ή παράδοσης πληροφοριών οι οποίες είναι προνομιούχες με την έννοια που δίνει σ' αυτές το εδάφιο (5).
- (5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «προνομιούχα πληροφορία» σημαίνει:
- (α) Επικοινωνία μεταξύ δικηγόρου και πελάτη για σκοπούς παροχής νομικής συμβουλής ή για την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών σχετικά με οποιαδήποτε νομική διαδικασία είτε αυτή έχει αρχίσει είτε όχι, η αποκάλυψη της οποίας σε οποιαδήποτε νομική διαδικασία προστατεύεται από το προνόμιο της εμπιστευτικότητας, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία·
 - (β) οποιαδήποτε άλλη πληροφορία η οποία δε γίνεται αποδεκτή ενώπιον δικαστηρίου για λόγους προστασίας του δημόσιου συμφέροντος.
- (6) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «πληροφορία» περιλαμβάνει έγγραφα και πληροφορίες καταχωρημένες σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές.
- (7) Στην περίπτωση κατά την οποία η πληροφορία περιέχεται σε ηλεκτρονικό υπολογιστή:
- (α) Αν με το σχετικό διάταγμα διατάσσεται η αποκάλυψη της πληροφορίας, εκτελείται η εντολή για την αποκάλυψή της σε ορατή και αναγνώσιμη μορφή·

(β) αν με το σχετικό διάταγμα διατάζεται η παράδοση της πληροφορίας στον ανακριτή, η εντολή εκτελείται ως εντολή για την παράδοση στον ανακριτή της πληροφορίας σε ορατή, αναγνώσιμη και φορητή μορφή.

(8) Κάθε πρόσωπο το οποίο προβαίνει σε οποιαδήποτε αποκάλυψη που δύναται να παρεμποδίσει ή να επηρεάσει δυσμενώς ανακρίσεις και έρευνες που διεξάγονται σχετικά με τη διακίνηση ναρκωτικών, ενώ γνώριζε ή είχε υποψίες ότι διεξάγονται οι πιο πάνω ανακρίσεις και έρευνες, είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε χρόνια.

25.—(1) Το δικαστήριο το οποίο έχει καταδικάσει πρόσωπο για το αδίκημα της διακίνησης ναρκωτικών, προτού επιβάλει ποινή και εφόσον δεν έχει υποβληθεί αίτηση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας δυνάμει των προνοιών του άρθρου 3, προβαίνει σε έρευνα, για να διαπιστώσει κατά πόσο ο κατηγορούμενος αποκόμισε οποιοδήποτε όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών με σκοπό τον υπολογισμό και την επιβολή της κατάλληλης ποινής.

Έρευνα για την επιβολή ποινής.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι πρόνοιες του εδαφίου (2) του άρθρου 3.

(3) Η δυνάμει του εδαφίου (1) έρευνα διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ακολουθούν.

(4) Το δικαστήριο καλεί τον κατηγορούμενο να δώσει λεπτομέρειες για οποιοδήποτε θέμα σχετικό με την επιβολή της ποινής, περιλαμβανομένης της οικονομικής του κατάστασης όπως και της οικονομικής κατάστασης της οικογένειάς του. Οι λεπτομέρειες πρέπει να συνοδεύονται από αποδείξεις, τίτλους και άλλα έγγραφα τα οποία επιβεβαιώνουν την ορθότητά τους.

(5) Η εξέταση του κατηγορουμένου γίνεται από το δικαστήριο μέσω του οποίου υποβάλλονται ερωτήσεις από την κατηγορούσα αρχή και από το δικηγόρο του κατηγορουμένου. Το δικαστήριο δύναται να επιτρέψει, αν το κρίνει σκόπιμο, την αντεξέταση του κατηγορουμένου από την κατηγορούσα αρχή και την επανεξέτασή του από το δικηγόρο του.

(6) Ο κατηγορούμενος μετά την εξέτασή του από το δικαστήριο δύναται να καλέσει μάρτυρες και να προσαγάγει μαρτυρία προς υποστήριξη των ισχυρισμών του. Ακολούθως η κατηγορούσα αρχή δύναται να καλέσει μάρτυρες και να προσαγάγει μαρτυρία προς αντίκρουση των ισχυρισμών του κατηγορουμένου.

(7) Οι μάρτυρες οι οποίοι καλούνται να καταθέσουν με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (6) αντεξετάζονται και επανεξετάζονται σαν να επρόκειτο για μάρτυρες σε ποινική διαδικασία.

(8) Αν μετά το τέλος της έρευνας ο κατηγορούμενος δεν έχει δώσει επαρκείς και ικανοποιητικές εξηγήσεις τόσο για τον τρόπο απόκτησης των διάφορων περιουσιακών στοιχείων του ιδίου και της οικογένειάς του όσο και για οποιοδήποτε άλλο θέμα σχετικά με τις πρόνοιες των άρθρων 3(2) και 4, το δικαστήριο δύναται να υποθέσει ότι:

(α) Η περιουσία του ή μέρος της, η οποία αποκτήθηκε οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι χρόνων πριν από την έναρξη της ποινικής διαδικασίας και για την οποία δε δόθηκαν

ικανοποιητικές εξηγήσεις ή δεν υποστηρίζονταν από ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία, έχει αποκτηθεί με έσοδα προερχόμενα από τη διακίνηση ναρκωτικών.

(β) η περιουσία της οικογένειάς του ή μέρος της για την οποία δε δόθηκαν επαρκείς και ικανοποιητικές εξηγήσεις και η οποία μεταβιβάστηκε κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι χρόνων πριν από την έναρξη της ποινικής διαδικασίας αποτέλεσε αντικείμενο δωρεάς η οποία παρασχέθηκε από τον κατηγορούμενο με σκοπό την αποφυγή των συνεπειών του Νόμου.

(9) Το δικαστήριο, μετά τη διαπίστωση ότι ο κατηγορούμενος έχει αποκομίσει όφελος από τη διακίνηση ναρκωτικών και τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (14), προβαίνει στην επιβολή προστίμου, χωρίς να επηρεάζεται η εξουσία του να επιβάλει πρόσθετα και οποιαδήποτε άλλη ποινή.

(10) Το δικαστήριο, κατά τον υπολογισμό του προστίμου, λαμβάνει υπόψη το όφελος του κατηγορουμένου από τη διακίνηση ναρκωτικών, όπως αυτό διαπιστώνεται από την έρευνα που γίνεται σύμφωνα με τις πρόνοιες του εδαφίου (8).

(11) Πρόσωπο το οποίο καλείται να καταθέσει ενώπιον του δικαστηρίου σχετικά με την έρευνα που διεξάγεται δυνάμει του εδαφίου (1) και το οποίο εν γνώσει του παρέχει ψευδείς ή ανακριβείς πληροφορίες διαπράττει αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση τεσσάρων χρόνων.

(12) Το δικαστήριο με σκοπό την είσπραξη του προστίμου δύναται, αν το κρίνει σκόπιμο, να διορίσει παραλήπτη ο οποίος ασκεί τις αρμοδιότητές σαν να είχε διοριστεί δυνάμει του άρθρου 12.

(13) Για την είσπραξη του προστίμου και τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (12), εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 8 σαν να ήταν η αναφορά που γίνεται στο άρθρο αυτό σε διάταγμα δήμευσης αναφορά σε πρόστιμο το οποίο επιβάλλεται κατόπιν έρευνας δυνάμει των προνοιών του παρόντος άρθρου.

(14) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε πρόνοια άλλου νόμου σχετικά με τον τρόπο εκτέλεσης ενταλμάτων για την καταβολή χρηματικής ποινής, έρευνα η οποία διεξάγεται από το δικαστήριο για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου λογίζεται ότι είναι και έρευνα η οποία διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 119 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου και το δικαστήριο δεν επιβάλλει πρόστιμο το οποίο ενόψει των ευρημάτων της έρευνας δε δύναται να εισπραχθεί είτε από την περιουσία του κατηγορουμένου είτε από ακύρωση μεταβιβάσεων και δωρεών περιουσίας σε μέλη της οικογένειάς του.

(15) Για να καταστεί δυνατή η διεξαγωγή της προβλεπόμενης από το παρόν άρθρο έρευνας, το δικαστήριο δύναται να εκδώσει οποιαδήποτε διαταγή, για να εξαναγκάσει τον κατηγορούμενο ή άλλο πρόσωπο να προσέλθει και να καταθέσει ή να παρουσιάσει οτιδήποτε σχετικό με την έρευνα.

(16) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου οι φράσεις:

«οικονομική κατάσταση του κατηγορουμένου» περιλαμβάνει τα εισοδήματα του κατηγορουμένου από οποιαδήποτε πηγή και όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία την οποία είχε ή απέκτησε τα τελευταία έξι χρόνια πριν από την καταδίκη του·

«οικογένεια του κατηγορουμένου» περιλαμβάνει τον πατέρα, τη μητέρα, τη σύζυγο και του κατιόντες του.

26.—(1) Το δικαστήριο δύναται να διατάξει την ακύρωση οποιασδήποτε απαγορευμένης δωρεάς με την έννοια που δίνει σε αυτή το άρθρο 7(7) ή το άρθρο 25(8) με σκοπό την εκτέλεση διατάγματος δήμευσης ή την είσπραξη προστίμου ή άλλης χρηματικής ποινής.

Ακύρωση
δωρεών.

(2) Το δικαστήριο, προτού διατάξει ακύρωση της δωρεάς, παρέχει την ευκαιρία στο πρόσωπο το οποίο έχει την περιουσία που αποτελεί το αντικείμενο της δωρεάς να εκφράσει τις απόψεις του και να εξηγήσει για ποιο λόγο δεν πρέπει να γίνει η ακύρωση.

(3) Σε περίπτωση που το πρόσωπο το οποίο έχει το αντικείμενο της δωρεάς είναι ανήλικο, η ευκαιρία που αναφέρεται στο εδάφιο (2) παρέχεται στον κηδεμόνα του.

(4) Το δικαστήριο δύναται να διατάξει όπως η περιουσία, μετά την ακύρωση της δωρεάς σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1), εγγραφεί προσωρινά για σκοπούς εκτέλεσης οποιουδήποτε δικαστικού διατάγματος στο όνομα του παραλήπτη ή άλλου προσώπου το οποίο κατονομάζει το δικαστήριο στο διάταγμά του.

(5) Η διάθεση περιουσίας η οποία αποτελεί αντικείμενο διατάγματος δυνάμει του εδαφίου (1) γίνεται με βάση οδηγίες του δικαστηρίου.

(6) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 7(8).

27.—(1) Το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να εκδώσει διαδικαστικό κανονισμό για την καλύτερη εφαρμογή των διάφορων διατάξεων του παρόντος Νόμου.

Διαδικαστικός
κανονισμός.

(2) Μέχρις ότου εκδοθεί διαδικαστικός κανονισμός, τα δικαστήρια θα εφαρμόζουν τους ισχύοντες διαδικαστικούς κανονισμούς ανάλογα με τη φύση της σχετικής διαδικασίας και με τις τροποποιήσεις ή αναπροσαρμογές που κρίνονται αναγκαίες.